

Πνευματικοί ναβαδμοί

ΕΝΤΥΠΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗΣ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

• Έτος 2^ο • Αρ. Φύλλου 44 • Παρασκευή 20 Μαρτίου 2026

Δ' Στάση των Χαιρετισμών (Οίκοι Τ – Ω)
(κείμενο & μετάφραση – ανάλυση)

Τείχος εἶ τῶν παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε, καί πάντων τῶν εἰς σά προστρεχόντων· ὁ γάρ τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς, κατεσκεύασέ σε Ποιητής Ἄχραντε, οἰκήσας ἐν τῇ μήτρα σου, καί πάντα σοι προσφωνεῖν διδάξας. Εἶσαι το τεῖχος τῶν παρθένων, Παρθένε Θεοτόκε, καθώς και ὅλων ἐκεῖνων που προστρέχουν σε σένα. Εἶσαι το τεῖχος που το κατασκεύασε ὁ Κτίστης του οὐρανοῦ και της γῆς, ὁ Κύριος, που κατοίκησε στη μήτρα σου κι ὅλους μας δίδαξε να σου απευθύνουμε αὐτά τα λόγια.

► **Χαῖρε, ἡ στήλη τῆς παρθενίας· χαῖρε, ἡ πύλη τῆς σωτηρίας.** Χαῖρε Μαρία, που εἶσαι ἡ φωτεινή και ἀκλόνητη στήλη της παρθενίας και συγχρόνως ἡ θύρα, ἀπό την οποία πέρασε σε εμάς ὁ Σωτήρας κι εμεῖς περνούμε στη σωτηρία.

► **Χαῖρε, ἀρχηγέ νοητῆς ἀναπλάσεως· χαῖρε, χορηγέ θεϊκῆς ἀγαθότητος.** Χαῖρε Παναγία που εἶσαι το πρώτο πλάσμα του ἀναδημιουργημένου ἀπό τον Χριστό πλάσμα. Χαῖρε ἐπίσης που μας χορηγεῖς τους θησαυρούς της θείας ἀγαθότητος.

►Χαῖρε, σύ γάρ ἀνεγέννησας τούς συλληφθέντας αἰσχροῦς· χαῖρε, σύ γάρ ἐνουθέτησας τούς συληθέντας τόν νοῦν. Χαίρε Συ που αναγέννησες τους βαρυμένους από το προπατορικό αμάρτημα και καθάρισες εκείνους που είχαν μολυσμένο το νου από τις εμπνεύσεις του διαβόλου

►Χαῖρε, ἡ τόν φθορέα τῶν φρενῶν καταργούσα· χαῖρε, ἡ τόν σπορέα τῆς ἀγνεΐας τεκοῦσα. Χαίρε γιατί έβαλες τέλος στη δύναμη του διαβόλου, που φθείρει τη σκέψη μας. Χαίρε που γέννησες Εκείνον που μας χάρισε την αγνότητα.

►Χαῖρε, παστάς ἀσπόρου νυμφεύσεως· χαῖρε, πιστούς Κυρίω ἀρμόζουσα. Χαίρε που είσαι ο τόπος όπου αγνά ο Κύριος νυμφεύθηκε την ανθρωπότητα και με σένα στεκόμαστε στο πλευρό Του ως νύμφη Του.

►Χαῖρε, καλή κουροτρόφε παρθένων· χαῖρε, ψυχῶν νυμφοστόλε Ἁγίων. Χαίρε Κόρη που είσαι το παράδειγμα που στηρίζει και παιδαγωγεί τις παρθένους. Χαίρε που είσαι η νυμφική στολή των αγίων ψυχῶν, που σε μιμούνται.

►Χαῖρε, Νύμφη Ἄνύμφευτε.

Υμνος ἅπας ἠττᾶται, συνεκτείνεσθαι σπεύδων, τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου· ἰσαριθμούς γάρ τῇ ψάμμω ὠδᾶς, ἄν προσφέρωμέν σοι, Βασιλεῦ ἅγιε, οὐδέν τελοῦμεν ἄξιον, ὧν δέδωκας ἡμῖν, τοῖς σοί βοῶσιν· Ἄλληλουΐα. Κάθε ὕμνος μας μένει πίσω λαχανιασμένος, προσπαθώντας να απλωθεί τρέχοντας, ανάλογα με το πλήθος των πολλῶν οἰκτιρμῶν του Χριστού. Ακόμα κι αν οι ωδές που θα του προσφέρουμε είναι ίσες με την ἄμμο της θαλάσσης, τίποτε ἄξιο δεν κάνουμε ἀπέναντι στον Βασιλέα και Θεό μας, διότι πολύ περισσότερες είναι οι ευεργεσίες Του σε μας, που του φωνάζουμε· Ἀλληλούια.

Φωτοδόχον λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει φανείσαν, ὁρώμεν τήν ἁγίαν Παρθένον· τό γάρ ἄϋλλον ἄπτουσα φῶς, ὁδηγεῖ πρός γνῶσιν θεϊκὴν ἅπαντάς, αὐγῇ τόν νοῦ φωτίζουσα, κραυγῇ δέ τιμωμένη ταῦτα· Ἡ Παναγία εἶναι ο λύχνος που έχει το ἄυλο φως της θεότητας κι οδηγεί στη γνώση του Θεού τους πάντες, καταυγάζοντας τον νου κι ακούοντας από όλους τα εξής:

►Χαῖρε, ἀκτίς νοητοῦ Ἡλίου· χαῖρε, βολίς τοῦ ἀδύτου φέγγους. Χαίρε Μήτηρ που λάμπεις το

φως του Χριστού, μας φέρνεις τη λάμψη του αβασίλευτου ηλίου, που είναι ο Υιός και Θεός σου.

► Χαῖρε, ἀστραπή τὰς ψυχὰς καταλάμπουσα· χαῖρε, ὡς βροντὴ τοὺς ἐχθροὺς καταπλήττουσα. Χαίρε Μαρία, εἶσαι ἡ ἀστραπή που μονομιὰς και πέρα ως πέρα φωτίζεις τις ψυχές. Εἶσαι ἀκόμη ἡ βροντὴ που καταπλήσσεις τοὺς ἐχθροὺς τῆς πίστεώς μας.

► Χαῖρε, ὅτι τὸν πολὺφωτον ἀνατέλλεις φωτισμόν· χαῖρε, ὅτι τὸν πολύρρυτον ἀναβλύζεις ποταμόν. Χαίρε γιατί ἀπὸ σένα ἀνέτειλε ὁ Χριστός που εἶναι τὸ μέγα φως και ὁ πλούσιος ποταμός που ἀναβρούζει ἀπὸ σένα.

► Χαῖρε, τῆς κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα τὸν τύπον· χαῖρε, τῆς ἀμαρτίας ἀναιροῦσα τὸν ρύπον. Χαίρε Δέσποινα εἶσαι ἡ ἐμψυχη εἰκόνα τῆς κολυμβήθρας, ἐκείνη που μας πλένει ἀπὸ τοὺς ρύπους τῆς ἀμαρτίας.

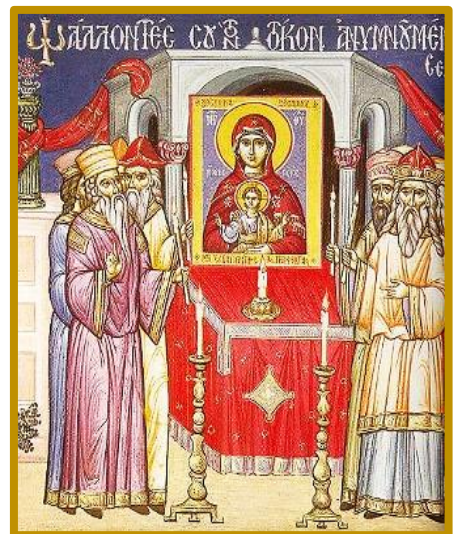
► Χαῖρε, λουτήρ ἐκπλύνων συνείδησιν· χαῖρε, κρατῆρ κιρνῶν ἀγαλλίασιν. Χαίρε που εἶσαι τὸ λουτρό, που ξεπλένει τὴ συνείδηση. Εἶσαι ὁ κρουνός που κερνάς τὴν ευφροσύνη και τὴν ἀγαλλίαση.

► Χαῖρε, ὁσμὴ τῆς Χριστοῦ εὐωδίας· χαῖρε, ζωὴ μυστικῆς εὐωχίας. Ευωδιάζεις πάναγνη ἀπὸ τὸ ἀρώμα του Χριστοῦ και μας χορηγεῖς τὴ ζωὴ των μυστικῶν αἰωνίων ἀπολαύσεων.

► Χαῖρε, Νύμφη Ἀνύμφευτε.

Χάριν δοῦναι θελήσας, ὀφλημάτων ἀρχαίων, ὁ πάντων χρεωλύτης ἀνθρώπων, ἐπεδήμησε δι' ἑαυτοῦ, πρὸς τοὺς ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ χάριτος· καὶ σχίσας τὸ χειρόγραφον, ἀκούει παρά πάντων οὕτως· Ἀλληλούϊα. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἀπέναντι του οὐοίου ὄλο τὸ ἀνθρώπινο γένος ἦταν ἐνοχο, ἦλθε να σχίσει τὸ χρεώγραφο τῆς ἐνοχῆς μας. Εἶχαμε ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ τὴν χάρη Του και ἦλθε να μας βρει. Και τώρα ἀκούει ἀπὸ ὄλους· Ἀλληλούϊα.

Ψάλλοντές σου τὸν Τόκον, ἀνυμνοῦμέν σε πάντες, ὡς ἔμψυχον ναόν, Θεοτόκε· ἐν τῇ σῇ γάρ οἰκῆσας γαστρί, ὁ συνέχων πάντα τῇ χειρὶ Κύριος, ἠγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε βοᾶν σοι πάντα. Ψάλλοντας τὴ θεϊκὴ γέννηση σε ἀνυμνοῦμε Θεοτόκε ὡς ἔμψυχο ναὸ του Θεοῦ. Στα σπλάχνα σου κατοίκησε ὁ Κύριος

που στην παλάμη Του κρατεί τα σύμπαντα. Σε αγίασε, σε δόξασε και μας διδάσκει να σου φωνάζουμε τα εξής:

▶Χαῖρε, σκηνή τοῦ Θεοῦ καί Λόγου· χαῖρε, Ἁγία Ἀγίων μεϊζων. Χαῖρε Μαρία εἶσαι ἡ σκηνή που κατοίκησε ὁ Υἱός καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ. Εἶσαι ἀνώτερη ἀπὸ τὰ ἅγια τῶν αγίων.

▶Χαῖρε, Κιβωτέ χρυσοθεῖσα τῷ Πνεύματι· χαῖρε, θησαυρέ τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε. Εἶσαι ἡ Κιβωτός τῆς Καινῆς Διαθήκης, που τη χρύσωσε τὸ ἴδιο τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Εἶσαι ὁ θησαυρός ὁ ἀνεξάντλητος τῆς ζωῆς.

▶Χαῖρε, τίμιον διάδημα, βασιλέων εὐσεβῶν· χαῖρε, καύχημα σεβάσμιον Ἱερέων εὐλαβῶν. Χαῖρε που στολίζεις τὴ δύναμη τῶν εὐσεβῶν βασιλέων καὶ εἶσαι τὸ καύχημα τῶν εὐλαβῶν ἱερέων.

▶Χαῖρε, τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος· χαῖρε, τῆς βασιλείας τὸ ἀπόρθητον τεῖχος. Συ εἶσαι Κόρη τὸ ἀσάλευτο κάστρο τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς εὐσεβοῦς πολιτείας μας τὸ ἀπάτητο τεῖχος.

▶Χαῖρε, δι' ἧς ἐγείρονται τρόπαια· χαῖρε, δι' ἧς ἐχθροὶ καταπίπτουσι. Με τὶς μεσιτεῖες σου κάνουμε νίκες θαυμαστὲς καὶ με τὶς μεσιτεῖες σου κατατροπώνουμε τοὺς ἐχθρούς.

▶Χαῖρε, χρωτός τοῦ ἐμοῦ θεραπεία· χαῖρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς σωτηρία. Χαῖρε ἀγνή Μαρία, εἶσαι ἡ γιαιτρεία τοῦ σώματός μου καὶ ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς μου.

▶Χαῖρε, Νύμφη Ἀνύμφευτε.

Ὡ πανύμνητε Μητέρα, ἡ τεκοῦσα τὸν πάντων Ἀγίων ἀγιώτατον Λόγον (τρεῖς φορές) δεξαμένη τὴν νῦν προσφορὰν, ἀπὸ πάσης ρῦσαι συμφορᾶς ἅπαντάς· καὶ τῆς μελλούσης λύτρωσαι κολάσεως, τοὺς σοὶ βοῶντας· Ἀλληλούϊα. Ὡ Πανύμνητη Μητέρα τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, που εἶναι ὁ ἀγιώτατος τῶν αγίων. Δέξου τὴν προσφορὰ τῶν ὕμνων μας καὶ σώσε ἀπὸ κάθε συμφορὰ καὶ ἀπὸ τὴν κόλαση ὅσους σου φωνάζουν· Ἀλληλούϊα.

ΣΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ Δ' ΣΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ

Η Δ' Στάση των Χαιρετισμών της Υπεραγίας Θεοτόκου αποτελεί την κορύφωση της θεολογικής και υμνολογικής πορείας του Ακαθίστου Ύμνου. Μετά την εξιστόρηση και τη θεολογική ερμηνεία του μυστηρίου της Ενανθρωπήσεως που παρουσιάστηκε στις προηγούμενες στάσεις, εδώ η Εκκλησία στρέφεται πλέον σε έναν πανηγυρικό ύμνο δοξολογίας προς την Παναγία, αναγνωρίζοντας τον μοναδικό της ρόλο στο σχέδιο της σωτηρίας του ανθρώπου.

Οι Χαιρετισμοί από το **Τ** έως το **Ω** υμνούν την Υπεραγία Θεοτόκο ως πνευματικό θησαυρό της Εκκλησίας και προστάτιδα των πιστών. Η υμνολογία της Εκκλησίας χρησιμοποιεί πλούσιες εικόνες για να εκφράσει το μεγαλείο του μυστηρίου που συντελέστηκε μέσω της Παρθένου. Η Παναγία παρουσιάζεται ως πνευματικό τείχος, σκέπη και καταφύγιο των ανθρώπων, εκείνη που προστατεύει και οδηγεί τον λαό του Θεού στον δρόμο της σωτηρίας.

Ετη στάση αυτή προβάλλεται ιδιαίτερα η μητρική σχέση της Θεοτόκου με την Εκκλησία και με κάθε πιστό. Επειδή έγινε η Μητέρα του Χριστού, γίνεται συγχρόνως και μητέρα όλων εκείνων που ανήκουν στον Χριστό. Η Παναγία αγκαλιάζει με τη μεσιτεία της ολόκληρη την ανθρωπότητα και παρουσιάζεται ως ελπίδα και παρηγοριά των πιστών, ιδιαίτερα στις δυσκολίες και στις δοκιμασίες της ζωής.

Οι ύμνοι της Δ' Στάσεως τονίζουν επίσης ότι η Θεοτόκος είναι δοχείο της θείας χάριτος και τόπος όπου φανερώθηκε το μυστήριο της σωτηρίας. Μέσα από αυτήν ο Χριστός εισήλθε στον κόσμο, και μέσω του Χριστού ο άνθρωπος αποκτά τη δυνατότητα να ζήσει τη νέα ζωή της χάριτος. Έτσι η Παναγία

γίνεται σημείο της παρουσίας του Θεού μέσα στην ανθρώπινη ιστορία και σύμβολο της ελπίδας για τη σωτηρία του κόσμου.

Παράλληλα, η υμνολογία της Εκκλησίας εκφράζει τον θαυμασμό της για το μυστήριο της Θεοτόκου. Οι ύμνοι παρουσιάζουν την Παναγία ως υπέρλαμπρο θαύμα της θείας οικονομίας, ένα πρόσωπο στο οποίο συναντώνται η ανθρώπινη ταπείνωση και η θεία δόξα. Μέσα από την απλότητα και την υπακοή της Παρθένου αποκαλύπτεται η δύναμη της χάριτος του Θεού.

Η Δ' Στάση οδηγεί τελικά σε μια καθολική δοξολογία προς την Παναγία. Οι πιστοί δεν περιορίζονται απλώς στην περιγραφή του μυστηρίου της Ενανθρωπήσεως, αλλά εκφράζουν την ευγνωμοσύνη τους προς εκείνη που έγινε το όργανο της σωτηρίας. Γι' αυτό και οι Χαιρετισμοί καταλήγουν σε έναν ύμνο χαράς και ευχαριστίας προς τη Θεοτόκο, που συνεχίζει να σκεπάζει τον κόσμο με τη μητρική της προστασία.

Ετσι η Δ' Στάση ολοκληρώνει τον κύκλο των Χαιρετισμών, παρουσιάζοντας την Παναγία ως μητέρα της σωτηρίας, προστάτιδα της Εκκλησίας και ελπίδα των πιστών. Μέσα από τους ύμνους αυτούς η Εκκλησία καλεί τους πιστούς να στρέφουν με εμπιστοσύνη το βλέμμα τους προς την Υπεραγία Θεοτόκο, αναγνωρίζοντας στο πρόσωπό της το ζωντανό σημείο της αγάπης και της πρόνοιας του Θεού για τον κόσμο.

Η Δ' Στάση των Χαιρετισμών ολοκληρώνει τον μεγάλο αυτόν ύμνο της Εκκλησίας προς την Υπεραγία Θεοτόκο, οδηγώντας τους πιστούς από την αφήγηση του μυστηρίου της Ενανθρωπήσεως στη δοξολογία και την ευχαριστία. Η Παναγία προβάλλει ως μητέρα της Εκκλησίας, σκέπη των πιστών και ελπίδα του κόσμου, εκείνη που με τη μεσιτεία της συνοδεύει τον λαό του Θεού στην πορεία της ζωής.

Καθώς λοιπόν η Εκκλησία επαναλαμβάνει τους Χαιρετισμούς κατά την κατανυκτική περίοδο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, καλεί όλους μας να πλησιάσουμε με πίστη και αγάπη την Υπεραγία Θεοτόκο, ζητώντας τη μητρική της προστασία και καθοδήγηση. Και με καρδιά γεμάτη ευγνωμοσύνη να ενώνουμε τη φωνή μας με τον αιώνιο ύμνο της Εκκλησίας: Χαίρε, Νύμφη άνύμφευτε.